

GRISETE TAK:
 Bedre med fem griser på biltaket enn ti i bushen, mener norske villsvinjegere på rånejakt i Tunisia.

TROFÉTENNER:
 Erik Watndal er fornøyd med tanngarden på de tunisiske grisene, som er langt større enn tennene på våre europeiske.

Rå jakt på Atlasfjellenes HÅRETE RÅNER

Villsvinene er store og illsinte når de blir presset! Vi er sju mann på grisejakt i Tunisia – og våre forventninger innfris til fulle.

TEKST OG FOTO: PIERRE AKER

På toppen av en høy åsrygg ser vi de tunisiske driverne posisjonere seg. Så går startskuddet for dagens første drev. Levenet fyller dalføret: bikkjer, gneidrer, tunisiere

løper, hoier og skriker som gale. Knallskudd dundrer. Men gutta vet hva de driver med – og snart aner vi tunge griseføtter over hard jord... Jeg står på post sammen

med Vegard. Han er væpnet med ei automathagle fylt med 36 gram solid bly. Slug. Jeg står tett ved siden av ham med et kamera. Mosef – vår tunisiske jaktleder har satt oss ut

langs en smal grusvei. Normalt vil enhver jeger ha skuddfeltet foran seg. Her har vi det bak! Krattet hvor grisene er forventet å komme er altfor tett til å kunne løse skudd, så fasiten er

å la grisene komme opp på veien, for så å skyte dem fra siden eller halvt bakfra. Men jeg er godt kjent med grisejakt fra før. Grisene kommer ikke opp på

FORNØYDE JEGERE:
 Fra v. Odd Mørk, Arnold Sørensen, Martin Nilsen, Erik B. Broman, Eivind Morberg og Halvor E. Halvorsen.

VILLSVINJAKT I TUNISIA

Det er mange turoperatører som arrangerer jaktturet etter villsvin i Nord-Afrika og Europa. I forhold til andre jaktreiser er prisen overkommelige, særlig med tanke på de lave troféavgiftene. Tunisia er et relativt lite land – og det er stort sett ved foten av – og litt oppover i Atlasfjellene at det jaktes på villsvin. Avskytingen i landet oppgis av Mosef å være

beskjedne 1500 dyr – hvilket vi antar er i laveste laget av det virkelige tallet. Det kryr jo av dyr! Men årsaken er åpenbar – det er et muslimsk land og villsvin jaktes overhodet ikke av landets egne jegere. Til sammenligning felles det i Tyskland årlig i underkant av 1 million villsvin. Villsvina i Tunisia er større – og galtens tenner – troféet – lengre. Under vår jakt ble det felt flere galter med ten-

ner over 20 cm – hvilket er stort! Kun hagle tillatt. Pris ca. 16 500 kroner inklusiv flyreise, kost og losji. Pris pr. felte gris er svært rimelig – ca. 500 kroner. Forvent full fart og mange sjanser! Fra Norge er det i dag kun Mylla Jaktreiser (www.mylla.no) som arrangerer villsvinjakt i Tunisia.

veien. De suser over! Og la deg for all del ikke forlede til å tro at et villsvin beveger seg som en tamgris. Gris og tamgris er som natt og dag. Det er flekk mot muskler. Kløtt og overvåkenhet, vill-

skap og sinne – mot apati og degenerasjon. **Spruter villsvin** Postene står tett – og vi har fått klar beskjed om hvor

skuddene kan avfyres. Til høyre for oss står Erik Broman fra Moss. Til venstre er Martin fra Fetsund. Vi ser dem ikke, men vet sånn omtrent hvor de står.

Akkurat det kan hvem som helst med hørseten i behold gjøre. For levetet består, bikkjene gneidrer – og det finnes ingen som helst tvil. Grisen er skadet – og bikkjene "holder den i sjakk". Hørset er en ting, nerver noe annet! Å gå ettersøk etter en skadet galte er ingen spøk. Det er regelrett livsfarlig!

Odd Mørk tar likevel på seg oppdraget, følger den konstante løsen, hører gris og hunder kjempe i krattet – og klarer brasene.

– Dette var skummelt spennende, sier han rød-musset og oppglødd da han er tilbake. – Jeg måtte regelrett krabbe på alle fire siste meterne. Det var kaos og bikkjer overalt – men heldigvis klatret alle tunisiene i sikkerhet opp i nærmeste tre. Best for dem – og best for meg! Skuddavstanden var ikke mange meterne.

Snart kommer galten båret på et esel – Tunisias nær offisielle transportmiddel. Galten er stor. Hjørnetennene er fryktinngytende. Kanskje veier villsvinet nærmere 140 kg. Kanskje er den større.

Actionfylt uke

Når første dag er unnagjort har vi drevet av åtte relativt store skogteiger. Vi har fått servert en glitrende lunsj ute i det fri. Det har vært full aktivitet fra morgen til kveld, svært lite dødtid, effektivitet til tusen – og masser av svin!

I hvert eneste drev er det action. En god del villsvin slipper naturlig nok helskinnet unna, men etter endt dag har den sju mann store norske gruppen felt seks villsvin – og av dem er fire riktig store galler!

En uketær hvor alt stemmer går rasende fort. Vinen og maten er upåklagelig, losjet supert – og aller viktigst – det er villsvin i nesten hvert eneste drev! Alle får sin gromgalte og været viser seg fra sin beste side. Bedre kan det ikke bli!

EFFEKTIV JAKT:

Mens jaktleder Mosef teller penger og varm lunsj inntas, omringer rundt 30 drivere neste skogholt og nok en gris faller for norsk slug.

Forts. fra foregående side
Drevet har startet. Derom hersker ingen tvil. Absolutt ingen tvil! Maken til lurveleven har jeg aldri opplevd. Tunisiene går tilsynelatende totalt av skaffet. De hoier og skriker som gale – bikkjene gneidrer med. I små glimt ser vi drevet bevege seg mot oss. Så stopper det tidvis opp der folk og bikkjer tydeligvis strir med å få grisene i riktig retning. Så ljo-mer et knallskudd gjennom dalen, løsen løsner, bikkjene løper og gauler, folkene skriker ende høyere. En kraftig stemme bryter inn: – Attention! Attention!

Det neste vi hører er dyreføtter mot steinet grunn. Vegard hever hagla mot brystet, jeg har kameraet på og sikket inn. Føttene har stanset. Krattet er tett – og tilsynelatende ugjenomtregelig. Et nytt knallskudd dundrer. Så beveger en busk seg. Føtter i farta! Peselyd. Et kvink. Så er grisetrynet nesten der. Halvannen meter unna!

Jeg ser hagleløpet til

Vegard halvt svinge mot lyden. I løpet av sekunder er villsvinet borte. Den store grisen som søker over veien der vi står, tverrvender og raser mot høyre – hvor det umiddelbart faller to raske skudd. Så formelig spruter det villsvin over veien. Store og små. Det er Erik Broman som har startet balletten. Nå skyter Vegard. Det slår i en mellomgris. Støvet henger i luften, grisen tegner for skudd, men i stedet for å velte rundt, setter den inn turboen, spinner over

grusveien og forsvinner over på motsatt side. Sekunder etter er kobbelet med bikkjer på sporet. Et kort og kraftig grynt fra buskene – etterfulgt av hissig gneidrer taler sitt enkle språk. Bikkjene har funnet grisen – og reisen første villsvin er felt.

Farlig ettersøk

Drevkarene kan virkelig sine saker. Her er det full trøkk fra start til mål! Og jeg skal love deg at det lyder når et 20–30-talls nordatri-

kanere skriker og skråler, smeller med knallskudd og rusker nedover fjellsiden for å presse fram grisene. For ikke å snakke om levetet fra det ofte samme antallet bikkjer. Råtøffe bikkjer – som med livet som innsats gyver løs på villsvina – da oftest store galler – som nekter å forflytte seg. To ganger opplever vi hunder som blir skadet.

Allerede andre dagen skjer nærmest det uunnværlige: en skadeskutt gris kjemper seg inn i krattet, bikkjene følger etter, et basketak følger, grisen hylr, bikkjene angriper, villsvinet parerer. Og naturligvis skades en hund. Klynkende blir hunden ført bort med opprevet buk.

Vi er i tvil om hvilken behandling som vil følge, men sponser uansett en tur til veterinæren – hvis noe slikt i det hele tatt eksisterer her oppe i fjellene. Verken jaktleder eller drevkarene er lystne på å forfølge grisen i krattet, men de tilbyr seg å følge en frivillig fram til stedet.